

FARSKÝ LIST

8

2015

ročník X.

12.04.2015 Gréckokatolícka cirkev, Farnosť Povýšenia sv. Kríža, Prešov-Sekčov

Úvodník

Christos voskrese! Pútnici, ktorí chodievajú do Svätej zeme, vedia, že v Ježišovom hrobe, na stene, sú napísané slová, zaznamenané aj vo svätých evanjeliách: „Prečo hľadáte živého medzi mŕtvymi?“ (Lk 24, 5 – 6). Týmito slovami prekvapil anjel ženy, ktoré prišli (ako to bolo u Židov zvykom) na tretí deň pomazať voňavými olejmi telo zosnulého. Podľa ľudskej logiky tam totiž telo Krista malo byť – veď všetci (vrátané spomínaných žien) mali ešte v živej pamäti to, čo sa odohralo pred sudom v Jeruzaleme a potom na Kalvárii... Dané udalosti otriasli vierou mnohých, ktorí alebo chodili s Ježišom, alebo boli jeho nadšenými poslucháčmi. Za všetkých možno spomenúť aspoň tých dvoch, ktorí kráčali do Emauz, a nevediac, že ten, ktorý sa k nim cestou pridol, bol sám Ježiš, sa mu sťažovali slovami: „A my sme dúfali, že on vykúpi Izrael...“ (Lk 24, 21). ANO, podľa ľudskej logiky skončil Kristus v hrobe... Bol teda koniec... Nič sa už s tým nedalo robiť... Ak ho ešte chcel niekto uvidieť, prípadne mu poslednýkrát poslužiť pomazaním olejmi, mal ho hľadať mŕtveho... V hrobe... Niečo podobné sa môže stať i v našom živote viery – hoci Cirkev už dvadsať storočí svetu pripomína, že Kristus žije, mnohým ľuďom sa (obrazne povedané) môže zdať, že logickejšie by ho bolo hľadať ako mŕtveho... Len sa pozrime do pomerne nedávnej minulosti... Dve svetové vojny... Totalitne režimy, ktoré spôsobili utrpenie a smrť mnohých...Môže to byť ale i naša vlastná história, kde má svoje miesto utrpenie a bolesť... Nie je teda logickejší

výrok filozofa Karola Marxa, že náboženstvo je len ópium ľudstva, ktoré sa snaží prekryť utrpenie a bolesť? Že Boh človeku nielenže nepomáha, ale že vôbec neexistuje? Nie je to vlastne ten mŕtvy Boh, ktorý nič nedokáže? Pod vplyvom takýchto či podobných ťažkých životných okolností je človek v pokušení pochovať svoje nádeje – nachádza iba ak mŕtveho Ježiša, ktorý už nič nezmože... Takáto viera nás však stojí veľmi veľa... Uveriť, že Ježiš žije, totiž znamená obísť ľudskú logiku... Pochovať ju... Niežeby bola zlá, ale vo svete viery neplatí... Musíme teda zabudnúť i na predstavu, že ak sa človek obráti na Boha, tak ten plní jeho túžby jednu po druhej... Vtedy by sme mohli zostať naozaj sklamaní práve tak, ako Kristovi učeníci, ktorí ho (pravdepodobne nevedomky) pokladali skôr za hrdinu (nejakého človeka s výnimočnými vlastnosťami), čo si mávnutím ruky poradí so všetkým... Úlohou viery však nie je zadovážiť človeku takéhto hrdinu, prípadne dávať lacné odpovede na ťažké životné otázky... Viera má skôr pomáhať človekovi dívať sa do tvare tajomstvu a nezutekať pred nim... A takým tajomstvom je sám život... Prečo trpí spravodlivý (prečo trpím ja)? Prečo často víťazi zlo (prečo sa tak dotýka môjho života)? Prečo máme stať na strane dobra a Božej pravdy, hoci by celý svet prešiel na opačnú stranu? Prečo máme milovať svojich nepriateľov? Prečo nemáme odplácať zle zlým? Prečo máme veriť Bohu, hoci by sme za to zaplatili vlastným životom?

Prečo? Lebo veríme, že Kristus vstal mŕtvych a všetko je inak, ako sa na prvý pohľad zdá... Lebo veríme, že tak, ako Ježiš – náš Pán – prešiel branou smrti do Šoólu, do ničoty, nakoniec ale vstal z mŕtvych, tak i my vstaneme z mŕtvych... Lebo veríme, že každý, kto nasleduje Krista, musí prejsť rovnakú cestu ako on – vrátane smrti, no nie je to koniec, pretože za tým všetkým sa nachádza zmŕtvychvstanie, a teda aj my prejdeme zo smrti do života, že i nám raz svitne nový deň, že dostaneme odpovede na naše otázky... Nech nám teda Vzkriesenie – tento najväčší sviatok kresťanskej viery – vnesie do nášho života svetlo a poznanie, že Ježiš žije a že ho nemáme hľadať medzi mŕtvymi... Christos voskresel!

o. Rastislav (farár)

Krst časť VI.

V predminulom čísle sme skončili pri Nicejsko-carhradskom vyznaní, ktoré vyznáva katechumen v zastúpení krstných rodičov. Po ňom prichádza kňaz k vode, ktorá je pripravená v nádobe a modlí sa nad ňou. Prosí o to, aby bola naplnená anjelskou silou a aby pred ňou zutekali tí, ktorí útočia na jeho stvorenie a nech sa znamením kríža zrútia všetky nepriateľské mocnosti. Potom požehnáva olej ktorý má slúžiť ako meč spravodlivosti, na obnovenie duše i tela, na odvrátenie každého zla pre tých, ktorí nim budú pomazaní. Týmto olejom sa potom pomazáva čelo katechumena, aby sa jeho rozum otváral na pochopenie tajomstiev Kristovej viery a na poznanie jeho pravdy. Ďalej sa pomazáva hrud', aby miloval Boha celým svojím srdcom, pleciami, aby ochotne niesol Kristovo jarmo, uši- aby mu slúžil sluch na počúvanie a prijímanie hlasu božského evanjelia, ruky- aby ich dvíhal na oslavu Boha a aby konali spravodlivo a nohy- aby kráčal v šľapajach Kristových prikázaní. Po tomto pomazaní nasleduje samotný krst trojnásobným liatím vody, alebo trojnásobným ponorením. Kňaz vtedy hovorí: „Krstí sa Boží služobník *meno* v mene Otca. I Syna. I svätého Ducha. Amen.“ Samotným krstom sa katechumen stáva Božím dieťaťom, získava nezmazateľnú krstnú pečať na svoju dušu, dostáva anjela strážcu a stáva sa členom Cirkvi. Potom sa podľa zvyku oblieka do krstnej košielky. Počas toho sa kňaz modlí: „Oblieka sa Boží služobník *povie meno* do rúcha spravodlivosti v mene Otca i Syna i svätého Ducha. Amen.“ Taktiež odovzdáva zapálenú sviecu so slovami: „*Prijmi túto horiacu sviecu a po celý svoj život sa usiluj o svoje prežiarenie svetlom viery a dobrých skutkov, aby si mohol keď príde Pán, radostne mu vyjsť v ústrety so všetkými svätými, bez prekážok vstúpiť do paláca jeho nebeskej slávy a kraľovať s ním na nekonečné veky. Amen*“ Keďže sa v byzantskom obrade pri krste udeľuje aj myropomazanie a Eucharistia, obrad pokračuje ďalej myropomazaním. Pokrstený kresťan ho prijíma na to, aby mal silu zdolávať všetky nepriateľské diabolské nástrahy, aby sa stal odvážnym a víťazným bojovníkom Krista, aby bol pevným vo viere, láske a nádeji po všetky dni svojho života. Svätý Duch prostredníctvom tejto sviatosti dáva milosť odvážne a bez strachu a zahanbenia vyznávať pred všetkými meno Krista a trpieť pre neho, čo zažívajú mnohí mučeníci aj v dnešnej dobe. Taktiež pomáha vzrastať vo všetkých cnostiach, pomáha mať bázeň pred Bohom a uschopňuje človeka byť slobodným od všetkého zármutku hnevu a núdze. Pri myropomazaní sa používa špeciálny olej- *myro*, ktoré sa svätí raz v roku biskupom na veľký štvrtok. *Myro* sa skladá z vody, oleja vína, aromatických olejov a 33 aromatických bylín. Veľký počet zložiek symbolizuje bohatstvo a rôznorodosť darov milosti Svätého Ducha.

Príprava oleja a vína sa začína pridaním aromatických bylín a olejov v Krížupoklonnú nedeľu (3. pôstna), čiže vo štvrtom týždni Veľkého pôstu. V pondelok svätého týždňa sa začína slávnostné varenie *myra*. V ten deň biskup posväť svätenou vodou všetky zložky

a náčinia potrebné k príprave a tiež zapáli oheň pod kotlami, ktorý udržujú kňazi a diakoni po celú dobu varenia. Po celý čas varenia sa čítajú evanjeliá, prípadne iné časti z Nového zákona.

Týmto *myrom* pomazáva kňaz pokrsteného na čele, očiach, nose, ústach, ušiach, hrudi, rukách a nohách. Pri každom pomazaní hovorí: „*Pečať daru Svätého Ducha. Amen.*“ Po tomto myropomazaní sa číta časť z Listu Rimanom a Evanjelium podľa Matúša. Po čítaniach ešte nasledujú prosby a prepustenie. Po ňom sa kňaz s pokrsteným poberá naspäť k zádveriam chrámu a berie ho na ruky, ako bral na ruky Ježiša Krista prorok Simeon a vovádza ho postupne do Cirkvi. Tento obrad krásne poukazuje to, že krstom sa stávame členmi konkrétneho spoločenstva Cirkvi. Pri zádveriach robí s dieťaťom kríž a hovorí: „*Boží služobník povie meno sa uvádza do cirkvi v mene Otca i Syna i Svätého Ducha. Amen. Vstúpi do tvojho domu, pokloní sa pred tvojím svätým chrámom*“ Uvádza ho do stredu chrámu a hovorí: „*Boží služobník povie meno sa uvádza do cirkvi v mene Otca i Syna i Svätého Ducha. Amen. Uprostred cirkvi ťa bude ospevovať.*“ Potom ho uvádza pred cárské dvere a povie: „*Boží služobník povie meno sa uvádza do cirkvi v mene Otca i Syna i Svätého Ducha. Amen.*“ Ak to je chlapec, vchádza s ním pred oltár, ak nie ostáva pred cárskymi dverami a spieva Simeonov chválospev: „*Teraz prepustiš, Pane, svojho služobníka podľa svojho slova v pokoji. Lebo moje oči videli tvoju Spásu, ktorú si pripravil pred tvárou všetkých národov, Svetlo na osvietenie pohanov a na slávu Izraela, tvojho ľudu.*“ Potom nasleduje prepustenie a podávanie Eucharistie, ktorá sa zatiaľ v našej archieparcii podáva dieťaťu iba pri krste a potom až po svätej spovedi. Týmto článkom sme ukončili katechézy o krste a milosťami, ktoré cez ne človek prijíma. Všetkým nám prajem, aby sme z týchto milostí čerpali a pamätali na to, že sme Božie deti, označení krstnou pečaťou a pečaťou myropomazania, že máme cez túto sviatosť prístup k ostatným sviatostiam, cez ktoré chce Boh živiť naše životy, aby sme nezahynuli na púšti nášho života, ale dostali sa na druhý breh, breh slobody, do nebeského kráľovstva.

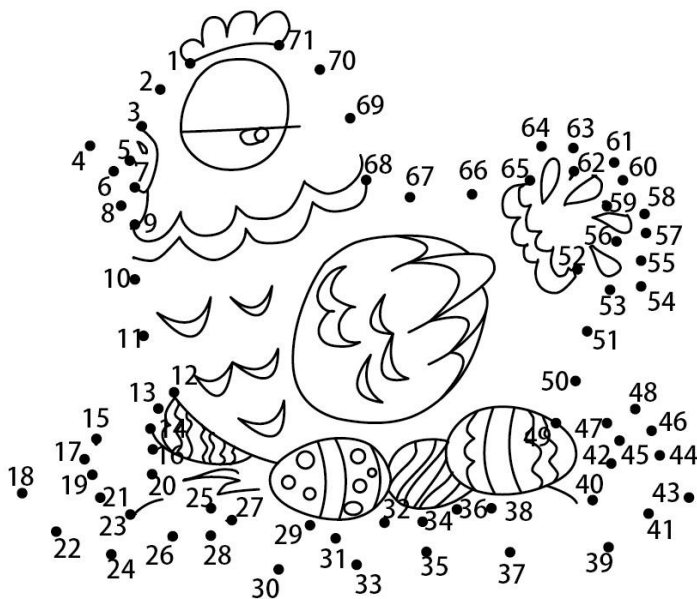
o. Matúš (kaplán)

FARSKÉ OZNAMY

- V nedeľu o Tomášovi, 12.04.2015 vás pozývame na odpustovú slávnosť Božieho milosrdenstva v kaplnke Reimanus o 15:30 hod.
- Každý pondelok a utorok vás pozývame opäť modliť sa za naše rodiny Akatist požehnania rodín o 17.40 hod.
- V sobotu, 25.04.2015 o 16:00 hod sa v Divadle Jonáša Záborského – nová scéna uskutoční premiéra nového dokumentárneho filmu Pascha, ktorý mapuje násilnú likvidáciu, ale i vzkriesenie gr. kat cirkvi.
- V piatok, 01.05.2015 sa uskutoční turistický deň pre deti a mládež na trase Veľký Šariš- hrad- Šarišské Michaľany ihrisko.
- Pozývame všetkých na 6. Metropolitnú púť do Krakova v sobotu, 16.05.2015.

- V záujme ochrany sviatostného tajomstva naliehavo žiadame, že k sviatosti pokánia nesmú do spovednice nosiť penitenti mobilný telefón.
- Už dlhšiu dobu sa šíri recept na vatikánsky chlieb šťastia. Dôrazne žiadame všetkých veriacich, keďže šťastie človeka pochádza iba od Pána a nie zo stvorených vecí, aby nešírili tento recept ďalej a taktiež upozorňujeme, aby ste sa nezúčastňovali kurzov o zdravej výžive sekty Hare Krišna.
- Dávame do pozornosti, že naša farnosť má nový email: farnostsekcov@gmail.com

Zábavné okienko...spoj....

Obrázky prevzaté z internetu, spracoval DS

Vydáva: Gréckokatolícka cirkev, Farnosť Povýšenia sv. Kríža,
 Prešov Sekčov, Ul. Martina Benku 7, 08001 Prešov
 Internet: www.grkat-sekcov.sk
 e-mail: farnostsekcov@gmail.com
 Tel: 051/7725540
 Tlač: A-print, s.r.o., Urbánkova 13, Prešov

Len pre vnútornú potrebu Dobrovoľný príspevok: 0,10€ Neprešlo jazykovou úpravou

